

proti němu podezření zneužívání, budiž vedle ztráty nalezených předmětů potrestán vězením od 3 měsíců do jednoho roku, ač-li v naznačeném jeho jednání nespočívá nějaký jiný delikt tužším trestem stíhaný (srv. §§ 29 a 30 cit. pat.). Jest pak povinností živnostníků a obchodníků chovajících zásoby zbraní, aby policii anebo jinakému zeměpanskému úřadu bezpečnostnímu v místě sídlícímu předložili podrobný popis a označení veškerých místností závodu svého. Úřad jest povždy oprávněn do místností těch za účelem přehlídky se odebrati a přesvědčti o množství a jakosti chovaných tam zbraní (§ 2 min. nař. ze dne 29. ledna 1853 č. 16 ř. z.). Zhotovování a správa zákázaných nebo podezřelých zbraní jest přestupkem, pokud se týká, přečinem proti bezpečnosti života (srv. §§ 372, 335 tr. z., a §§ 640 a 599 voj. zák. tr.).

III. Veškeré ruční zbraně střelné s ústředním zápalištěm musí býti prve vyzkoušeny, pokud by nepoužívalo se prachu bezdýmného, nýbrž prachu černého (srv. zák. ze dne 23. června 1891 č. 89 ř. z, pokud se týká, min. nař. ze dne 9. listopadu 1891); avšak ruční zbraně střelné mohou býti k žádosti strany přistřeleny a vyzkoušeny bezdýmným prachem pro lov a střelbu do terče sloužícím, prokázáno-li, že ony dřívější zkoušky konané dle předpisů cit. zákona z r. 1891 dobře dopadly; jinými slovy: nezávažnými jsou toliko zkoušky s tímto bezdýmným prachem (srv. min. nař. ze dne 23. srpna 1899 č. 174 ř. z.).

Živnost rybářská viz Rybářství.

Živnost rukavičkářská a obvazkářská.

Tato živnost náleží k řemeslným živnostem. Mezi rukavičkáři jest od pradávna rozdíl mezi tak zv. německými a francouzskými rukavičkáři; kdežto tito zabývají se toliko výrobou rukavic, zhotovují němečtí rukavičkáři od nepaměti též věci z kůže, zvláště pak výstroj obvazů (bandáží) a také z jejich kruhů vytvořila se časem zvláštní živnost obvazkářská. Proto jest také vyučení pomocníků v obou odvětví rukavičkářství zcela rozdílné a mělo by býti také, pokud se to bez toho neděje, v listech výučných a v pracovních knížkách tohoto rozdílu přísně šetřeno. Ježto tedy němečtí rukavičkáři, jak již podotknuto, jsou oprávněni zhotovovati také předměty k ošetřování nemocných a správné zhotovení a prodej těchto předmětů jest jedním z největších zdravotních požadavků, musí dále i k tomu hleděno býti, aby při podávání průkazu způsobilosti k nastoupení živnosti rukavičkářské rozlišovaly se dvě kategorie této živnosti, právě tak, jako při posuzování rozsahu jejich živnostenských práv. Obchod pásy průtržními suspensoriemi, nábršky a přímídky měl by přináležeti jenom německým rukavičkářům a bandažistům. Chirurgické zboží gumové a předměty k ošetřování nemocných spadají v obor oprávnění bandažistů a hotovitelů chirurgických nástrojů (obch. a živn. komora ve Vídni). Rukavičkáři jsou rovněž oprávněni podle starého zvyku zhotovovati kožené kalhoty (výnos minist. vnitra ze dne 7. ledna 1886 čís. 19467). Výroba a prodej školních tašek jest obapolným právem brašnářů a rukavičkářů (obch. a živn. komora v Praze).

Šermířské potřeby, jako chránítka na hlavu (masky s drátěným pletivem), chránítka na prsa (předstěr, plastrons) a rukavice z kůže zamišové bývají i nyní ještě zhotovovány od lidí, kteří si nevydobyli předepsaného průkazu způsobilosti pro jednu z oněch živností, v jejichž objem spadá zhotovování tohoto zboží. Není tedy pochyby v té příčině, že provozování

tohoto druhu znamená obcházení živn. řádu, poněvadž zhotovování šermířských potřeb, mají-li tyto svého účelu také skutečně dosáhnouti a všem požadavkům tělesné bezpečnosti odpovídati, nutno se vyučiti. Takovýto byl také skutečně stav věcí doposud. Kůže zámišové používalo se ku výrobě rukaviček, a ostatní rekvisity byly vycpávány, zjev to zajisté tomu nasvědčující, že zhotovování šermířských potřeb náleželo v obor tak zv. německého rukavičkářství (obch. a živn. komora ve Vídni). Cídnění a správy rukavic tam, kde se po živnostensku provozuje, tvoří integrující součástku oprávnění živnosti rukavičkářské, poněvadž tyto práce spadají v kategorii správek, které rovnou měrou, jakož hotovení nových výrobků jsou výhradním právem dotyčné živnosti (obch. a živn. komora v Linci). Co se týče obchodu stávkovými a pletenými rukavicemi, uznává vídeňský spolek rukavičkářů ve svém dobrozdání, že tento obchod spadá podle dlouholeté zvyklosti také v obor jejich živnostenské oprávněnosti. Skutečně také svědčí tomuto tvrzení dlouholetý a také v kruzích kupujícího obcenstva od pradávna zakořeněný zvyk. V obcenstvu cítí se právě potřeba laciného zboží, které právě od hotovitelů stávkového zboží není vyráběno, a omezením svobodného objednávání zboží tohoto z ciziny sotva by se asi zvýšil odbyt jeho. Dále měl by se vzíti zřetel k tomu, že by rukavičkář odnětím tohoto zboží naproti ostatním živnostníkům citelně byl poškozen a zbaven výdělku onoho, kteréhož se mu ze živnosti jeho dostává v letě náhradou za menší odbyt kožených rukavic.

Konečně jest ještě připomenouti, že dozajista jen rukavičkář zboží rukavičkářské, ať už zhotoveno jest z materiálu jakéhokoliv, lépe posouditi dovede, než kterýkoli obchodník (obch. a živn. komora ve Vídni).

Šle, podvazky, obvazky (bandáže), gummové zboží a pouzdra na psaní prodává obyčejně rukavičkář (obch. a živn. komora v Chebu a v Linci). Pravo zhotovovati a prodávati školní tašky nelze ovšem ze živnosti rukavičkářské jako takové o sobě ještě odvozovati, avšak na venkově nedá se realizovati takovýto přísný rozdíl, jako ve městech s dokonalým roztríděním a zastoupením živností všelikých a proto tam, kde brašnářská (tobolkářská) živnost není zastoupena, mohou se výrobou kožených školních tašek zabývat rukavičkáři sami (obch. a živn. komora ve Vídni). (Viz sb. Freyovu a Marešovu o rozsahu práv živnostenských.)

Živnost rytecká.

Živnost (kamenorytců a sklorytců) náleží k živnostem řemeslným; ve skupinu rytců řadí se mimo to ještě smaltovníci (Emaillageure), kroužkaři (guillocheure), známkáři, vzorkáři, kovopiscové (metallografové) a výkrojci tvarů kovových. Oprávnění rytcové smějí zhotovovati nejen menší desky hodící se k otiskování, nýbrž i zhotovovati větší desky kovové nebo kaučukové ku rozmnožování obsažnějších oznámení, kvitancí, poukázek, menších prospektů (obch. a živn. komora chebská, sb. Freye a Mareše, č. 434). Rytcové smějí výrobky své i galvanickým proudem pozlacovati, postříbřovati nebo hladiti; dále jim přísluší i právo k tomu, aby pro zákazníky své obstarávali měditiskařské práce potřebné k obchodnímu nebo společenskému spojení, jakož i známky pečeti. Přidělávati vyrytá písmena na pečeti (razítka) spadá výhradně v obor živnostenského oprávnění rytců (srv. dobrozdání obch. a živn. komory pražské, sb. Freye a Mareše č. 429, 430, 431). Majitelé živnosti rytecké a smaltovnické oprávnění jsou úplně obstarávati kování knih, pouzder (tobolek, brašen atd.), monogramů a znaků